

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego, w szczególności ponieważ organ powołujący nie wysłuchał strony skarżącej przed oddaleniem jej wniosku o udzielenie wsparcia.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2018 r. – Fashion Energy / EUIPO – Retail Royalty (1st AMERICAN)

(Sprawa T-54/18)

(2018/C 123/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fashion Energy Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokaci T. Müller, F. Togo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Retail Royalty Co. (Las Vegas, Nevada, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Spony znak towarowy: Zgłoszenie unijnego znaku towarowego 1st AMERICAN – zgłoszenie nr 8 622 078

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 listopada 2017 r. w sprawie R 693/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zawieszenie postępowania na podstawie art. 69 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem do chwili wydania ostatecznej i wiążącej decyzji w sprawie wniosku o stwierdzenie częściowego wygaśnięcia prawa do unijnego znaku towarowego 005066113, na który powołano się w sprzeciwie;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie zasady *audi alteram partem*;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2018 r. – Aeris Invest / SRB

(Sprawa T-62/18)

(2018/C 123/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Aeris Invest Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci R. Vallina Hoset, A. Sellés Marco, C. Iglesias Megias i A. Lois Perreau de Pinninck)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w sprawie 43/2017 z dnia 28 listopada 2017 r., a także decyzji potwierdzającej SRB/CM01/ARES(2017) 4898090 z dnia 6 września 2017 r.; oraz
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 90 rozporządzenia 806/2014 i art. 4 rozporządzenia 1049/2001 przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w decyzji SRB/ES/2017/01 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów (zwana dalej „decyzją w sprawie dostępu”) w zakresie, w jakim z jednej strony, uregulowano w niej ultra vires prawo dostępu do dokumentów i z drugiej strony i wprowadzono wyjątki od tego prawa nieprzewidziane w rozporządzeniu 1049/2001. Ponieważ podstawa prawna tej decyzji komisji odwoławczej nie znajduje zastosowania zgodnie z art. 277 TFUE, należy stwierdzić nieważność tej decyzji.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez komisję odwoławczą w zaskarżonej decyzji art. 296 TFUE w zakresie, w jakim poprzestała ona na niejasnych i ogólnych twierdzeniach, że ujawnienie pełnego tekstu planu z 2016 r., decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i sprawozdania z wyceny narusza art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez komisję odwoławczą w zaskarżonej decyzji art. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1049/2001 w zakresie, w jakim (i) polityka restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych nie jest ważnym wyjątkiem w celu ograniczenia podstawowego prawa dostępu do dokumentów; (ii) nie zostały spełnione przesłanki przewidziane w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 1049/2001; oraz (iii) ocena rozpatrywanych interesów sprawia, że konieczne jest udzielenie dostępu do żądanych dokumentów.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez komisję odwoławczą w zaskarżonej decyzji art. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 4 ust. 2 rozporządzenia 1049/2001 w zakresie, w jakim udzielenie pełnego dostępu do decyzji o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, sprawozdania z wyceny i planu z 2016 r.: (i) nie szkodzi interesom handlowym osób fizycznych lub prawnych; oraz (ii) w każdym wypadku, wyważenie rozpatrywanych interesów przemawia za udzieleniem dostępu do tych dokumentów
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez komisję odwoławczą w zaskarżonej decyzji art. 15 TFUE i art. 88 rozporządzenia 806/2014 ze względu na odmówienie dostępu do informacji nieobjętych tajemnicą zawodową, ponieważ (i) nie istnieje domniemanie poufności na podstawie art. 88 rozporządzenia 806/2014 i art. 339 TFUE; oraz (ii) nawet gdyby wspomniane domniemanie poufności istniało, nie miałoby zastosowania, gdyż dokumentów żądano w celu wykorzystania ich w ramach postępowania sądowego.
6. Zarzut szósty dotyczący nadużycia władzy przez komisję odwoławczą w zakresie, w jakim odmówiła stronie skarżącej w zaskarżonej decyzji pełnego dostępu do planu z 2016 r., twierdząc, że jest on „w całości objęty wyjątkami przewidzianymi w art. 4 ust. 1 lit. a), tiret trzecie, art. 4 ust. 1 lit. c) i art. 4 ust. 2 [decyzji w sprawie dostępu]”, gdy w rzeczywistości istnieje uzasadnione podejrzenie, że jedynym celem wspomnianej odmowy jest ukrycie błędów, braków i niedociągnięć, którymi obarczony jest wspomniany plan.